

‘Recordo la Calella idíl·lica de la qual ens parla Josep Pla’

ricard gili? aquest arquitecte barceloní també és trompetista, des dels seus inicis, del grup la locomotora negra. gili ha estiuejat tota la vida a calella de palafrugell, població on amb el seu pare va descobrir l'interès pel jazz

"Ricard Gili està en deute amb el seu pare. La seva professió és l'arquitectura -igual que la del seu progenitor-, qui també va despertar en el seu fill l'afició musical envers el jazz. Gili és un dels membres fundadors de la banda de jazz La Locomotora Negra i té una relació molt estreta amb la Costa Brava. En concret, amb els estius de Calella de Palafrugell.

"Nosaltres tenim un llarg arrelament a Calella. El meu avi ja hi anava i nosaltres hi tenim una casa. Recordo la Calella dels anys 50. La

Callella idíl·lica de la qual ens parla Josep Pla", explica Ricard Gili.

El trompetista de la Locomotora Negra passava l'estiu de 1962 a Calella de Palafrugell quan el seu pare va conèixer al pianista Jimmy Rena i a la guitarrista Mano Rena. El matrimoni francès regentava el local La Guitarra de Calella de Palafrugell i la curiositat del pare de Ricard Gili va fer arrossegar el seu fill cap al món del jazz.

Una altra afició del pare eren els trens. Una cosa va lligar amb l'altra i a la casa d'en Gili es van començar a organitzar les Audicions de La Locomotora Negra, on simplement un grup d'amics es reunien per escoltar vinils de jazz. Al 1971, però, en comptes d'una audició de vinils, el que es va escoltar va ser música en directe. "Aquell dia el meu pare va dir: avui no escoltarem cap disc, sentirem un grup; el quintet de la Locomotora Negra". Així va començar la història d'un grup que enguany celebra el 40è aniversari i que d'agost actuarà en el Festival Castell de Peralada.

"Jo sóc una persona molt influenciada per les meves arrels. El meu pare em va inculcar aquesta visió racional de les coses i l'afició pel jazz. L'aspecte musical és més espontani, és més passió. Així i tot, la disciplina professional de l'arquitectura m'ha ajudat molt en l'organització de l'orquestra", explica.

Ricard Gili admet que la Costa Brava l'ha influenciat al llarg de la seva carrera musical. Calella de Palafrugell li va fer descobrir l'interès pel jazz i l'estima al país. "Calella em va fer entendre moltes coses d'aquest país i de la seva gent, dels seus paisatges i dels seus racons. Tot això em va crear un amor per Catalunya que no crec que perdi mai. La segona cosa que vaig descobrir va ser el jazz". Precisament, quan La Locomotora Negra va actuar ara fa dos anys al Festival Jardins de Cap Roig de Calella de Palafrugell, Gili es va dirigir al públic i va dir: "Penseu que això que heu sentit ara és una barreja de dues coses que van néixer aquí, a Calella".

La Calella de la infantesa de Gili és ben diferent a l'actual. "Jo tinc records de l'època en què encara no havia arribat el turisme. Recordo la Calella dels pescadors i que la gent parlava salat. Tot era molt diferent. Amb els anys i la millora de les carreteres es va començar a construir moltíssim i va arribar gent de tot arreu".

Com a arquitecte que és, Gili també valora l'evolució arquitectònica on ha estiuejat tota la vida. "Calella ha canviat molt però segueix sent un dels pobles que ha conservat més l'arquitectura original. Les infraestructures han millorat però hi ha coses que s'han fet amb molt mal gust. Hi ha cases que no coincideixen amb l'estil de Calella o amb l'arquitectura popular que hi havia. La decoració i els cartells de molts establiments són horribles!", assegura. "Els que hem conegut la Calella d'una altra època potser veiem que s'ha perdut molt. Però amb un punt de vista més relatiu, s'ha conservat molt més que altres pobles de la costa", afegeix.

Arribada dels de "Can Fanga"

D'aquells estius d'infantesa a l'Empordà, Gili també té present el caràcter de la gent que durant l'hivern també vivia a Calella de Palafrugell. "Tenien un caràcter molt acusat, eren gent molt directa, vivien molt a prop de la

natura i tenien uns plaers molt immediats. Després, però, en rebre la influència de la gent de Barcelona -de Can Fanga que diuen- doncs es van banalitzar una mica les actituds". Fent un exercici de memòria, Gili recorda un pescador que arribava a casa seva després de passar la nit al mar i que la seva dona li tenia preparat un esmorzar amb ous ferrats i botifarra. El pescadorli deia: "El teu pare tindrà molts estudis però no disfruta tant com jo".

Ja superada la primera dècada del segle XXI, és difícil trobar famílies de pescadors amb aquell tarannà marcat per la tramuntana i la Costa Brava. "Hi ha una cosa que ha fet molt de mal. La forma de guanyar-se la vida ha canviat. D'anar a pescar al mar, amb la duresa que això representa, la gent ha passat a guanyar-se la vida llogant un apartament. Això modifica la mentalitat de les persones".

A Ricard Gili se li fa difícil respondre quin és el seu lloc preferit de Calella de Palafrugell. L'arquitecte i també trompetista es queda amb "la gran quantitat de racons molt diversos i de gran qualitat que té Calella".

Els anys passen i pocs són els grups que, com La Locomotora Negra, arriben al 40è aniversari. "El secret és una gran estima per la música que fem i trobar un punt d'equilibri entre tots els components. Una forma de funcionar on ningú se senti exclós i tothom hi estigui d'acord". De cares al futur més pròxim, La Locomotora Negra encara té corda. "No ens hem plantejat mai cap futur. El que sí volem és que la nostra activitat ens generi il·lusió, gaudi i plaer. Mentre això sigui així, el cos aguantant i hi hagi ganes de fer coses -que encara n'hi ha-, seguirem endavant". Quan es jubili, però, Ricard Gili té pensat combinar el descans de Calella amb el moviment de Barcelona. "Hem fet la Fundació Privada Catalana de Jazz Clàssic, que té com a objectiu la difusió d'aquest gènere musical, i això em porta molta feina a Barcelona. El que faré serà una mica anar i venir, intentant anar a contracorrent per no fer cua a l'autopista".

robert Güell | calella

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2011/08/08/recordo-calella-idillica-qual-parla-josep/506732.html?utm_source=rss